

РЕШЕНИЕ

№ 4214

гр. София, 07.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

**ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11117** по описа за **2024** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 3087 от 30. 06. 2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав по НАХД № 8951 / 2023 г. по описа на СРС, е потвърдено наказателно постановление (НП) № РД-И-043 / 16. 05. 2023 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лекарствата, с което на „Аптека Лили” ООД, [населено място], на основание чл. 219, ал. 3 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (ЗЛПХМ), е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на „Аптека Лили” ООД, с която се моли да бъде отменено решението на СРС, като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез писмено становище на процесуалния си представител поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира направените разноси, съобразно представен списък.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Й., С. и Н. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд.

При извършена проверка на 26. 01. 2023 г. в [населено място], [улица], Супермаркет „Б.“ аптека 2, стопанисвана от „Аптека Лили“ ООД е установено, че помощник-фармацевта С. Н. отпуска / продава лекарствен продукт „по лекарско предписание“ Betaloc Zok 50 mg, без да провери автентичността на лекарствения продукт и без при отпускането му да дезактивира опаковката в електронната система за верификация.

В в присъствие на управител на дружеството, бил съставен АУАН на 10. 04. 2023, а впоследствие е издадено и атакуваното НП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

Съгласно чл. 219, ал. 3 от ЗЛПХМ, притежателят на разрешение за търговия на дребно проверява автентичността на лекарствените продукти чрез показателите за безопасност по чл. 168, ал. 8 и дезактивира уникалния идентификационен белег в системата от регистри.

В хода на делото безспорно е установено, че дружеството касатор, като притежател на разрешение за търговия на дребно, при извършената контролна покупка на лекарствен продукт не е извършил проверка за автентичност и не е дезактивирал уникалния идентификационен белег.

Неоснователни доводите в касационната жалба, че СРС не се е произнесъл по всички наведени доводи при оспорване на издаденото НП. Напротив от страна на СРС е извършен анализ на събраните по делото доказателства и въз основа на тях се е произнесъл по наведените от страната доводи за незаконосъобразност на издаденото НП, както и служебно е преценил съответствието му с материалния закон и спазването на процесуалните правила по издаването му.

Фактът, че при постановяване на решението въззивния съд е дал превес на едни доказателства, за сметка на други, не означава, че съдът не се е произнесъл по

доводите на страната.

В същото време, касационната инстанция намира, че правилно не са кредитирани показанията на свидетеля Н., която като помощник-фармацевт е продала горепосоченото лекарство, тъй като безспорно е установено, че не е извършена изискуемата по закон проверка за автентичност. Дали това е станало поради незнание или необученост на персонала, каквито доводи са изложени с жалбата пред районния съд, е без правно значение, тъй като именно търговецът е следвало осигури необходимото обучение.

В тази връзка са неоснователни доводите в касационната жалба за недопустимост на свидетелските показания на актосъставителя, тъй като същият не е участвал в друго процесуално качество в административноказателното производство. Същият е разпитан именно като лице, което е установила процесното административно нарушение.

Касационната инстанция намира за неоснователно позоваването в жалбата на представената пред СРС Инструкция за управление на сигнали при верификация и отписване на лекарства, според която наличието на сигнали, поради технически причини не трябва да бъде пречка за отпускането на лекарствата на пациентите, тъй като същата е цитирана непълно и превратно. Посочения текст от инструкцията продължава по следния начин: „което обаче поставя още по-голяма отговорност пред фармацевтите за отстраняване на техническите грешки...“. Видно е, че отговорността при възникнали грешки за тяхното отстраняване е именно на фармацевтите, като освен това няма представени никакви доказателства за подадени сигнали за възникнали технически грешки на тази дата.

Също така, правилно от страна на районния съд е прието, че установеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Нарушението на посочените разпоредби, е формално и закона не отчита вредоносен резултат. В същото време се касае за продажба на лекарства, поради което същите са подложени на засилена регулация. Фактът, че нарушението е извършено за първи път не означава, че същото следва да са квалифицира като маловажно.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно, съобразно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град - XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3087 от 30. 06. 2024 г. г. по НАХД № 8951 / 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение – 105-ти състав.

ОСЪЖДА „Аптека Лили“ ООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Изпълнителна агенция по лекарствата, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.